

ANTÉNA

Zpravodaj české redakce Trans World Radia 1/2003

	Pondělí	Úterý	Středa	Čtvrtek	Pátek	Sobota	Neděle
07:00	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		07:00
08:00	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady		08:00
12:00	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady	Biblické pořady		12:00
18:00	Témařský zpravodaj pořady	Témařský zpravodaj pořady	Témařský zpravodaj pořady	Témařský zpravodaj pořady	Témařský zpravodaj pořady		18:00
19:00	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		19:00
20:00	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		20:00
21:30	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		21:30
22:30	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		22:30
23:30	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný	Čas pro pravidelné nůrný		23:30

■ ČESKÉ
■ SLOVENSKÉ
■ SLOVENSKÉ FILM
■ ČESKÉ/SLOVENSKÉ
■ ČESKÉ/SLOVENSKÉ
(často od nás)

Návrh společného slovensko-českého programového rozvrhu. Schéma především ukazuje, kdy bude čas pro slovenský a kdy pro český jazyk. Víkendové vysílání zamýšlíme střídát po týdnech tak, že jeden víkend bude český a druhý slovenský. Na podrobnostech dále pracujeme.

Dva snímky z předvánoční produkce Trans World Radia na náměstí Svobody v Brně. Náš program trval téměř hodinu a základní informace byly doplněny hudebními a dramatickými scénkami. U mikrofonů účinkuje skupina Terebint, která v těchto dnech dokončuje v našem studiu své druhé album.

S některými externími spolupracovníky jsme se setkali na víkendovém pobytu v rekreační chalupě na Nivách. Nedělní ráno patřilo společné Večeři Páně. Na snímku zpíváme našemu Pánu oslavné písně a ve zpěvu jsme byli vedeni nádherným hlasem Jitky Rusové.

OBSAH

Jak žijeme	obálka
Oddechový čas Jiřího Preise	1
První odchod do důchodu	2
Civilní služba	4
Další sponzoři mezd	4
Milí přátelé	5
Administrativa až ke hvězdám	7
Celodenní programové schéma	8
Technika pro satelit	8
Peníze na satelit	9
Předvánoční Brno	10
Církevní zpěvníky	10
Ekonomika	12
Nový program na Filipíny	13
Posloucháte v noci střední vlny?	14
Bezpečí	15
Setkání s posluchači	16
V kadeřnickém salónu	obálka

sledujte

www.twr.cz

Vydává TWR-CZ, Box 96, PSČ 656 96 Brno, IČO 15526372
tel: 544 233 770, T-mobile: 603 452 893; fax: 544 233 773
E-mail: twr@twr.cz

Internetová prezentace:
TWR mezinárodní: www.twr.org
TWR CZ: **www.twr.cz**
TWR Slovakia: www.twr.sk

Běžný účet: KB BRNO 74232-621/0100

Redakce: Aleš Bartošek, Kateřina Hodecová, Jitka Hovořáková
Titulní foto: Petr Hodec
Ostatní foto: Archiv TWR-CZ
Tisk: Metoda Brno
Vyšlo v březnu 2003
Registrace: MK ČR E 10676
Podávání novinových zásilek povoleno Jihomoravským
ředitelstvím spojů v Brně pod. čj. P/3-8636/91, ze dne 5.8.1991.

Neprodejné!

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Draží v Kristu, stále Bohu děkuji za vaši pozeňnanou službu. Je mojí modlitbou, aby Vás Pán posiloval a vedl, aby tak z rádia dále mohla být zvěstována dobrá zpráva o spasení v Pánu Ježíši i slovo růstu a povzbuzení pro Církev. Vaše relace mi stále pomáhají v duchovním růstu, ale také při evangelizaci. Několik nahrávek Vašich pořadů spolu s programem TWR jsem již rozdál svým známým a přátelům. Nyní mám v plánu připravit další „misijní“ kasetu. Rád bych na ni nahrál některé Kompasy. Kompas je opravdu vynikající pořad. Přeji Vám Boží milost.

TWR
BOX 96
656 96 BRNO

Vážená redakce, posílám Vám srdečný pozdrav z východního Slovenska. Poslouchám Vaše relace pravidelně v noci na SV. Jsou pro mne duchovním povzbuzením. Častokrát si člověk nepočíná tak, jak by křesťan měl. Z toho důvodu rád poslouchám Vaše relace. Jsou to myšlenky plné životních zkušeností.

Luboš, Volyně

Milan, Lehota

Jak žijeme

se jmenoval jeden ze článků minulého vydání Antény. Zimní období je poměrně krátké, a přece se v něm odehrálo mnoho malých i velkých věcí. Z dopisů se dozvídáme, že váš život není o nic méně napínavý než ten náš téwérácký. Sdíle se s námi a my si uvědomujeme, že mnohé situace, kterými procházíte, by námi řádně zatřásly. O některých z nich se zmiňujeme při čtení úryvků z dopisů na konci středovlnných relací Světem Bible, některé si čteme na našich modlitebních chvílích, některé kolují po stolech redaktorů a povzbuzují nás.

I my jsme toho za těch pár zimních týdnů mnoho zajímavého prožili. A protože někdy méně je více, rozhodli jsme se tentokrát Anténu zeštíhlit. Je tenká – to jste zjistili ještě dříve, než jste ji otevřeli. Je tenká ne proto, že by nebylo o čem psát. Je o čem psát a je toho možná více než jindy. Procházíme bouřlivým obdobím, kdy každý den přináší nová a nová překvapení. Jsme Bohu vděční, že se nic z toho negativně neprojevuje v našich pořadech.

Právě proto, že plaveme na bouřlivějším moři než jindy potřebujeme se hodně dobře držet Boží ruky. Proto jsou tentokrát články stručné a doplněné motivací k modlitbám. Víme, že zvěstovat evangelium nebude jednoduché, ale Boží výzva je jasná. Proto se společně s Vámi povzbuzujeme k vytrvalosti a k modlitbám za využití času a nástrojů, které nám Bůh svěřil. Proto jsme na novoroční blahopřání uvedli slova

z modlitby Páně za nás:

Neprosím, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od zlého. Nejsou ze světa, jako ani já nejsem ze světa. Posvěť je pravdou; tvoje slovo je pravda. Jako ty jsi mne poslal do světa, tak i já jsem je poslal do světa. Sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni. Neprosím však jen za ně, ale i za ty, kteří skrze jejich slovo ve mne uvěří. (Jan 17, 15–20)

Nemáme nejmenší pochybnosti o tom, že Bůh svého Syna v Jeho modlitbě vyslyšel. Bytostně se cítíme zahrnuti v jeho prosbě a tato slova jsou obrovskou silou a povzbuzením do každého dne. Vyznávejme ve svých modlitbách svoji nemohoucnost a plně spoléhejme na Boží vedení. Prosme za umění rozpoznat Boží záměry a učme se přiložit ochotnou ruku k Božímú dílu tak, abychom byli naším Pánem použitelní. Naše postavení ve světě nebude nikdy jednoduché, ale náš Pán na nás (i na ty po nás) pamatuje a Jeho zaslíbení jsou věrná. On je věrný.

V kadeřnickém salónu

Sedím v kadeřnictví, pohlížím na sebe do zrcadla a čekám, až na mne přijde řada. Pokukuju po ostatních ženách a říkám si: „No nazdar, ty mají ránu. Zvlášť támhleta s tou koupací čepicí na hlavě, jak jí prostříhanými otvory trčí pramínky odbarvovaných vlasů jako ježkovi chuligánovi. Nebo ta zrzavá, ta má na hlavě něco jako koště! Ještě tak nejobvykleji vypadá dáma, co má na hlavě jednu kremroli vedle druhé. Natačky a kadeřnictví, tomu by člověk ještě rozuměl. Co mě to čeká?“ A už jsem na řadě. Kadeřnice si mne posadí do pohodlného křesla před velké zrcadlo. Dobře si mě nasvítí a ostře mne pozoruje. Cítím se velmi zvláštně. Rozhodně ne příjemně. Zdá se mi, že normálně takhle nevypadám. Řekla bych, že obvykle vypadám nějak... aspoň doufám ... líp. No nic, teď už nemůžu utéct. Jdeme na mytí. S mokrou hlavou je to už úplný konec. Vlasy připláclé k hlavě, už jsem skoro zapomněla, jak mi odstávají uši. Mastný zarudlý obličej, vyděšený pohled, tohle přece ani nejsem já. Nastává stříhání. Svrchní vlasy mám legračně zaspokované na vrcholku hlavy jako vodotrysk velryby, ty spodní prameny kadeřnice nelitostně krátí: „Potřebujete to oživit, paní.“ Svírá mě úzkost, jak tohle dopadne? Proč jsem sem chodila? Chtěla jsem přece vypadat líp... Teď uvažuji o tom, jaké zvíře sama sobě připomínám. Je dostříháno, raději se na sebe už moc nedívám. Jak jsem se jen té ženské s nůžkami mohla tak důvěřivě svěřit. Teď přichází na řadu fénování. Zas nějaké sponkování, uši jsou úplně červené. Náhle pokřívám. Hele, vlasy nabývají na objemu, účes získává tvar, i můj obličej dostává lepší výraz. Musím přiznat, že teď mi to opravdu sluší. Oddechla jsem si. Vida, dokonce se mi líbí, jak teď vypadám. Pociťuju k té ženě s hřebínky, nůžkami a fénem hlubokou vděčnost.

Po cestě z kadeřnictví mi nedává pokoje myšlenka, že to, co jsem prožila, vlastně už odněkud znám. Když Bůh začne něco dělat s mou duchovní frizúrou, vypadá to podobně. Připadám si tak trochu pořád ještě hezká a pořádně mě vyděsí, když mi myje hlavu. Zdá se mi, že ztrácím svou původní podobu. „Tohle už přece nejsem já?“ divím se. „Ztrácím svou identitu, své typické vlastnosti, kdo teď budu?“, děším se. Pak zavřu oči, protože nelze utéct, a přesvědčuju se, že teď už je to stejně jedno. Když je znovu otevřu, žasnu. Tak tohle jsem teď já? Ta nová krásná a čistá bytost? „Jak jsi to, Bože, dokázal? Cos to ze mne udělal?“ To je stokrát lepší, než to bylo původně. Jak jsem vděčná. Příště mi smíš, Bože, umýt hlavu, jak jen budeš chtít.

Hana Pinknerová (ukázka z připravované knihy jejích fejetonů „Brusinky“)